

УКРАЇНСЬКА РАДА МИРУ

**Кравчук
Леонід Макарович**

Голова Української Ради Миру, Президент України (1991–1994)

Українська Рада Миру є важливою складовою у формуванні зовнішньополітичного миротворчого курсу держави, піднесення авторитету України на міжнародній арені. У 1997 р. її очолив перший Президент України після здобуття нею незалежності – Леонід Макарович Кравчук, саме та людина, яка започаткувала державний без'ядерний рух, що стало безпрецедентним прикладом миротворчості.

Народився 10 січня 1934 р. у с. Великий Житин Рівненського району Рівненської області. За освітою – економіст, викладач політичної економії. Закінчив Київський державний університет імені Тараса Шевченка в 1958 р. та Академію суспільних наук при ЦК КПРС у 1970 р. Обирався членом ЦК КПРС, членом ЦК Компартії України, кандидатом і членом Політбюро ЦК Компартії України. Був членом Ради Федерації СРСР і членом Державної Ради СРСР.

У 1990 р. Леонід Макарович обраний Головою Верховної Ради України. У 1991 р. на перших в історії України всенародних президентських виборах Л. М. Кравчук обраний першим Президентом незалежної держави. Домігся міжнародного визнання Української держави, укріплення її авторитету на світовій арені, Україну визнали 145 держав світу. За надзвичайно складних умов, підтримував громадську рівновагу, знаходив вирішення політичних, міжконфесійних та міжнаціональних пристрастей.

Сьогодні Л. М. Кравчук продовжує велику державну та громадську роботу.

Українська Рада Миру (УРМ) (у минулому – Український республіканський комітет захисту миру) – єдина в Україні миротворча громадська організація високого міжнародного рівня, членами якої є відомі політичні та громадські діячі. Її головна мета – об'єднання зусиль громадськості на утвердження миру та злагоди в Україні та за її межами, духовне згуртування нації, виховання молоді в дусі миру, патріотизму. УРМ заснована в 1951 р. за ініціативи представників української творчої та наукової інтелігенції – В. П. Комісаренка, О. В. Палладіна, Б. Є. Патона, Л. С. Первомайського, Н. С. Рибака, М. Т. Рильського, П. Г. Тичини, М. П. Семененка, Н. М. Ужвій та інших знаних особистостей України.

Першим головою організації з 1951 до 1962 рр. був академік М. П. Семененко, із 1962 до 1975 рр. УРМ очолював академік В. П. Комісаренко. У 1975–1995 рр. головою УРМ був письменник, академік О. Т. Гончар. Зримий слід у діяльності організації залишив перший заступник Б. Зрзерцев. До складу президії та дорадчо-консультативної ради президії УМР входили й входять відомі громадські, політичні діячі, працівники науки, культури, освіти, знані спеціалісти – відомі не тільки в Україні, а й за кордоном.

Українська Рада Миру одна з перших почала займатися просвітницькою діяльністю щодо катастрофи на ЧАЕС, недопущення будівництва атомної електростанції в Чигирині,

будівництва каналу Дунай-Дніпро. Разом з Українським фондом культури домагалася заборони на забудову Хортиці, заповідника в Каневі. З ініціативи Української Ради Миру та «Зеленого Світу» в Україні було розгорнуто широку компанію за екологічну безпеку.

Протягом останніх років Українська Рада Миру організувала та брала участь у міжнародних миротворчих заходах, присвячених побудові сталого миру у світі та спрямованих на пропаганду без'ядерного руху, розбудову світової системи миру й безпеки, відродження загальнолюдських моральних та духовних цінностей.

За роки свого існування Українська Рада Миру стала всесвітньо визнаною організацією й неодноразово вшановувалася найвищими відзнаками Всесвітньої ради миру, ЮНЕСКО, ООН та інших авторитетних міжнародних інституцій.

Засновник Світової Федерації Миру Мун Сон Мьон та голова Української Ради Миру Леонід Кравчук